

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Det vil ikke være ubekendt, at dette Problem allerede har fremkaldt adskillig Kritik og stærke Krav. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at det er sandsynligt, at det ærede Medlem har Ret i, at man vil fortsætte med at udsætte Rødspætteyngel, saaledes som man har begyndt paa det. Det er dog ikke sandsynligt, at man vil gøre det alle de Steder, hvor man har gjort Forsøgene. Efter de Oplysninger, der foreløbig foreligger, synes Forsøgene kun visse bestemte Steder at have givet et anstændigt Udbytte.

Hele dette Forhold er jo endnu undergivet Forsøgets Karakter. Der blev i sin Tid givet en Bevilling, som skulde strække til og udnyttes til Forsøg i en vis Periode, og overfor de Ønsker, der er kommet frem om at fortsætte uden Hensyn til, at Forsøgsresultaterne endnu ikke er opgjort eller har kunnet opgøres, har vi maattet sige, at vi maatte holde for, at dette Forsøg nu maatte bringes til Ende, forinden man i Flæng og Spræng kastede Penge ud til Foranstaltninger, om hvilke man endnu ikke havde den tilstrækkelige Erfaring.

Men jeg erkender overfor det ærede Medlem, at Spørgsmaalet om i nogen Grad at frede denne Yngel, der altsaa er af Betydning paa et bestemt Sted i Landet, hvorfra man har hentet Yngel til andre Steder, maa tages med ind under Overvejelserne. Jeg antager for øvrigt, at der allerede har været taget Hensyn dertil, da man begyndte paa dette Eksperiment.

Der er i Tilknytning til Ferskvandsfiskeriloven gjort nogle Bemærkninger, specielt om Geddens Fredning eller Ikke-Fredning, og der har været Talsmænd baade for Fredning og for Ophævelse af Fredning. Jeg haaber, at al den Sagkundskab, som kom til Orde paa dette Omraade, særlig med Hensyn til Geddens Fortræffelighed paa et Middagsbord, maa øve sin Indflydelse i det ærede Udvalg, saa at man naar til et Resultat. Jeg tilstaar, at det er saa sjældent, jeg faar Gedde, at det ikke har større Interesse for mig, om man freder den eller ikke; der er for øvrigt ogsaa andre Fiskearter, jeg holder mere af end Gedden. Jeg skal ganske henstille til Udvalget at forsøge at forlige disse to fuldkomne modsatte Standpunkter ved de Overvejelser, der nu skal finde Sted indenfor Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Sevelsted gjorde, foruden at tale om Gedderne og Aborrerne, ogsaa et Par andre Bemærkninger. Han spurgte saaledes, om det var Meningen,

at Stillingen som Ferskvandsfiskeriinspektør skulde bortfalde. Jeg maa tilstaa, at dette, saaledes som dette Forhold har udviklet sig, maa anses for rimeligt, idet Biologisk Station har en Mand ansat, som varetager og længe har varetaget de Opgaver, der kan siges at falde naturlige for en Fiskeriinspektør for de ferske Vande, og det maa vist anses for den mest praktiske Ordning, om man fortsætter Udviklingen, som den altsaa har udviklet sig i længere Tid. Paa den Maade er den Bistand, der har været Anledning til at yde, i stor Udstrækning og i særdeles god Form, efter hvad der er sagt mig, blevet ydet fra Biologisk Station og fra den Medhjælper, som i særlig Grad har haft denne Opgave.

Det ærede Medlem har Ret paa eet Punkt — ja, maaske paa flere Punkter, men jeg kan altsaa straks bekræfte, at det ærede Medlem har Ret paa et bestemt Punkt — nemlig med Hensyn til, at en Bestemmelse om nogle Diæter sikkert maa være faldet ud. Det er fuldstændig rigtigt, saa vidt jeg kan se, at en Bestemmelse, til hvilken der henvises, ved Revisionen og Optrykket er faldet ud, og det maa naturligvis rettes under den Udvalgsbehandling, som nu skal foregaa.

Endelig spurgte det ærede Medlem, om man tænkte paa Foranstaltninger til Modvirkning af Søernes Forurening. Medens det endnu ikke er klart, hvad der i den Henseende kan udrettes, er Spørgsmaalet dog under Overvejelse, og for saa vidt man maatte komme til noget Resultat med Hensyn til, hvad der skal gøres, vil man naturligvis til sin Tid ogsaa søge Lovgivning gennemført derom.

Det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen ønskede en Redegørelse angaaende Statens Ferskvandsarealer. Jeg formoder, at en saadan forholdsvis let vil kunne skaffes og komme til Raadighed for det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen.

Jeg tror, at det i Hovedsagen er disse Bemærkninger, der paa dette Stadium kan være Anledning for mig til at gøre. Den egentlige Diskussion om disse Emner maa rettelig føres i Udvalget, og jeg vil haabe, at man der maa være heldig i Bestræbelserne for at naa til et tilfredsstillende Resultat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagernes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.